

Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

> Retouradres Postbus 90801 2509 LV Den Haag

Voorzitter CNV Vakcentrale
M. Limmen
Postbus 2475
3500 GL UTRECHT

Postbus 90801
2509 LV Den Haag
Parnassusplein 5
T 070 333 44 44
F 070 333 44 00
www.rijksoverheid.nl

Datum 18 AUG 2015
Betreft Wijzigingen dagloon WW

Onze referentie
2015-0000176265

Uw referentie
15-008/ML/ja

Geachte heer Limmen,

Bij brief van 16 juli 2015 heeft u aandacht gevraagd voor de wijze waarop het WW-dagloon wordt vastgesteld voor werknemers die na 1 juli 2015 werkloos zijn geworden én die niet gedurende de gehele referteperiode van één jaar hebben gewerkt. In reactie daarop meld ik u het volgende.

De dagloonregels zoals die golden vóór 1 juli 2015 kenden twee hoofdregels. De eerste en belangrijkste hoofdregel was dat het dagloon werd bepaald door het loon dat de werknemer in totaal had verdiend in het *jaar* voorafgaande aan zijn werkloosheid (referteperiode). Dat loon werd gedeeld door 261. De tweede hoofdregel was dat het dagloon werd bepaald door het loon dat de werknemer in totaal had verdiend in de dienstbetrekking waaruit hij werkloos was geworden. Dat kon tot gevolg hebben dat de hiervoor genoemde referteperiode (veel) korter dan een jaar was, namelijk als laatstgenoemde dienstbetrekking korter dan een jaar had geduurd. Als dat het geval was werd het loon gedeeld door, kort gezegd, het aantal dagen dat de betrokkene in die dienstbetrekking had gestaan. De tweede hoofdregel leidde tot onbillijke gevolgen als een werknemer in die dienstbetrekking gemiddeld per dag meer had verdiend dan in de daaraan voorafgaande dienstbetrekking of daarvoor niet had gewerkt (maar wel aan de referte-eis voldeed). Daarom is met de wijziging van de dagloonregels in het kader van de WWZ de tweede hoofdregel geschrapt. De ratio daarvan zal ik met enkele rekenvoorbeelden toelichten.

Stel dat werknemer A in het laatste jaar voor zijn werkloosheid eerst gedurende een half jaar €80 per dag had verdiend en daarna (het tweede halve jaar) €90 per dag had verdiend in *dezelfde dienstbetrekking*. Zijn dagloon bedroeg €85 op grond van de eerste hoofdregel. Het dagloon van werknemer B, die in het laatste jaar voor zijn werkloosheid exact hetzelfde had verdiend, maar voornoemde €90 had verdiend in een *andere dienstbetrekking*, bedroeg echter €90 doordat de tweede hoofdregel van toepassing was. Voor het verschil in uitkomst valt mijns inziens geen rechtvaardiging te geven; het zijn gelijke gevallen, maar ze worden ongelijk behandeld. Het verschil was nog onbillijker als werknemer A wordt vergeleken met werknemer C die slechts een half jaar had gewerkt en daarmee (ook) €90 per dag had verdiend. Ook deze werknemer had een dagloon van €90

op grond van de tweede hoofdregel, ondanks dat hij korter had gewerkt dan werknemer A, in totaal minder dan hem had verdiend en voor wie dus minder premie was betaald (daarbij wordt volledigheidshalve aangetekend dat de duur van de WW-uitkering voor beide werknemers gelijk kan zijn). Dit is niet alleen onbillijk, maar ook in strijd met het equivalentiebeginsel dat (mede) ten grondslag ligt aan de WW. Dit voorbeeld komt overigens overeen met "Voorbeeld 2: Daphne" in uw persbericht van 16 juli 2015. "Voorbeeld 3: Dirk" is daar een variant op, want ook dat betreft een werknemer die niet gedurende de volledige referteperiode van één jaar heeft gewerkt. Het verschil met het voorbeeld van Daphne is dat Dirk eerst een ZW-uitkering ontvangt voordat zijn recht op WW-uitkering ontstaat. Een laatste voorbeeld dat ik wil noemen is de vergelijking tussen werknemer A en werknemer D die in het laatste jaar voor zijn werkloosheid eerst gedurende 11 maanden €70 per dag had verdiend en daarna gedurende één maand €90 per dag had verdiend in een *andere dienstbetrekking*. Ook deze werknemer had - vanwege de tweede hoofdregel - een dagloon van €90. Ook dit valt tegenover werknemer A niet te rechtvaardigen.

Datum

Onze referentie
2015-0000176265

Op grond van voornoemde voorbeelden heb ik ervoor gekozen om de tweede hoofdregel te laten vervallen. Het dagloon wordt nu in alle gevallen berekend door het loon dat is genoten in alle dienstbetrekkingen gedurende de referteperiode van een jaar voorafgaande aan (de laatste dag van het tweede aangiftetijdvak voor) het intreden van de werkloosheid, te delen door 261 dagen. Dit heeft tot gevolg dat degenen die in de referteperiode in totaal hetzelfde loon hebben verdiend, hetzelfde dagloon hebben. Zo bedraagt het dagloon €100 als een werknemer in het jaar voor ontslag €26.100 heeft verdiend, ongeacht het aantal dagen dat hij heeft gewerkt in die periode en ongeacht het aantal dienstbetrekkingen waarin hij dat loon heeft verdiend. Evenmin maakt het uit of de werknemer bijvoorbeeld eerst een half jaar €95 per dag heeft verdiend en vervolgens een half jaar €105 per dag, dan wel eerst een half jaar €105 per dag heeft verdiend en vervolgens een half jaar €95 per dag. Hierop bestaat één uitzondering, te weten als in het jaar voorafgaande aan het intreden van werkloosheid, een eerder recht op een WW-uitkering is ontstaan. In dat geval begint de referteperiode op de eerste werkloosheidsdag van dat eerdere recht. Hiermee wordt voorkomen dat het loon dat is meegeteld bij het dagloon van een eerder WW-recht, ook wordt meegeteld bij het dagloon voor een daaropvolgend WW-recht. Het dagloon wordt in dat geval berekend door het loon in de afwijkende, kortere referteperiode te delen door het aantal dagloondagen in die periode.

Voorts wil ik over uw "Voorbeeld 1: Arie" in uw persbericht van 16 juli 2015 opmerken dat de daarin veronderstelde grote inkomensachteruitgang zich niet voordoet. Dat zal ik hierna toelichten. Het betreft de situatie van werknemer Arie die na 40 jaar werken (voor de eerste maal) werkloos wordt. In uw rekenvoorbeeld heeft hij een WW-dagloon van €130 (dus na 2 maanden een WW-uitkering van €91 per dag) en is de duur van zijn WW-uitkering 38 maanden. Na 13 maanden een WW-uitkering te hebben ontvangen krijgt Arie voor 7 maanden werk aangeboden, waarmee hij €100 per dag verdient. Vervolgens wordt hij opnieuw werkloos en heeft hij, omdat hij aan de referte-eis voldoet, recht op een (tweede) WW-uitkering. Het dagloon van dit recht bedraagt op grond van de nieuwe dagloonregels €50 (dus een WW-uitkering van €37,50 per dag gedurende de eerste twee maanden en daarna van €35 per dag).

Datum

Onze referentie
2015-0000176265

Ik veronderstel dat het eerste WW-recht is ontstaan ná 1 juli 2015. De werkhervatting heeft, anders dan u kennelijk veronderstelt, niet tot gevolg dat dit recht eindigt. Het inkomen dat hij verdient (€100 per dag) bedraagt immers minder dan 87,5% van zijn dagloon (€130). De werkhervatting brengt wel mee dat de hoogte van deze (eerste) WW-uitkering daalt van €91 per dag naar 0,7 * (€130 - €100), oftewel €21 per dag. Zijn totale inkomen gedurende de 7 maanden van werkhervatting bedraagt dus €121 per dag. De werkhervatting heeft er dus toe geleid dat zijn inkomen met €30 per dag is toegenomen. Het recht op de eerste WW-uitkering eindigt evenmin op het moment dat Arie opnieuw werkloos wordt en daarom een tweede recht op een WW-uitkering krijgt. Sterker, die eerste uitkering stijgt van €21 per dag naar 0,7 * (€130 - €50), oftewel €56 per dag. In totaal ontvangt Arie dus €93,50 per dag gedurende de eerste twee maanden van zijn (tweede) werkloosheid en daarna €91 per dag; dus hetzelfde bedrag als voordat hij het werk hervatte. Met andere woorden, er is geen sprake van een grote inkomensachteruitgang. Daarbij merk ik volledigheidshalve op dat de resterende duur van het eerste WW-recht nog 18 maanden is.

Voor de volledigheid merk ik op dat er evenmin sprake is van een grote inkomensachteruitgang als wordt verondersteld dat het eerste WW-recht is ontstaan vóór 1 juli 2015. Een verschil met de vorige alinea is wel dat dit recht eindigt als Arie het werk hervat, althans als hij in die dienstbetrekking (vrijwel) evenveel uren werkt als hij gemiddeld heeft gewerkt in de laatste 26 weken voordat hij werkloos werd en daarna weer herleeft.

Gelet op bovenstaande toelichting op de door u aangereikte voorbeelden en de inhoudelijke motivering voor de genoemde wijzigingen van de dagloonregels, zie ik geen aanleiding om tot reparatie van het Dagloonbesluit over te gaan. Wel ben ik blij met uw activiteiten die erop gericht zijn om de effecten van de WWZ (en lagere regelgeving) in de praktijk te volgen. Hierover blijf ik graag met u in gesprek.

Hoogachtend,
de Minister van Sociale Zaken
en Werkgelegenheid,

L.F. Asscher